

Gent? De keuze van mijn leven!

Kurt Defrancq brengt stukje geschiedenis naar Minard

Geboren in Brugge, gestudeerd in Brussel en toch ooit definitief verhuisd naar Gent. Kurt Defrancq is openhartig: verhuizen naar Gent was de beste stap ooit gezet in mijn leven. Wij gingen met de minzame man tafelen aan de vooravond van de Gentse première van 'De Gebroeders Degrave'.

Kurt Defrancq is een bon vivant. Hij geniet van de kleine dingen in 't leven en blijft daar ook in deze tijden van multimediaal multitasken tijd voor maken. Zijn opdrachten als acteur combineert hij met een job aan het rectoraat van de Universiteit Gent. En toch nog zoveel tijd voor ontspanning, want Kurt laat het niet om tijdens een gezellige babbel over zijn nieuwste productie 'De Gebroeders Degrave' af en toe af te wijken van het onderwerp om ons te bombarderen met restauranttips en zijn passie voor de Gentse Zesdaagse en koning voetbal. "Een mens moet genieten van het leven. Wat niet altijd makkelijk is in een maatschappij die de jonge mens meteen naar het hoogst haalbare tracht te bombarderen. En dat genieten van 't leven schuilt soms in de kleine dingen." Het ultieme bewijs levert Kurt zelf: wanneer hij over zijn laatste skivakantie vertelt, heeft hij het niet over de schitterende kwaliteit van de sneeuw in Val Gardena dit jaar, maar wel over de lekkerste schnitzel ter wereld in Greding in Hotel am Markt, een vaste stop op de terugweg naar België net voorbij Nürnberg. "Mijne maat Rudy doet me iets als hij ontdekt dat ik ons geheim net heb gedeeld met half Gent." Grapt Defrancq. "Maar Rudy is ne Gentenaar, en hij begrijpt dat wel. Want hoe cliché het ook moge klinken, Gentenaars zijn in niks te vergelijken met andere Vlamingen. En zelfs de stad zelf is in niks te vergelijken met andere steden. De verhuis van Brugge naar Gent was dan ook niet enkel ingegeven door het besef dat Brugge straks ooit onder water komt te staan en dat elke West-Vlaming wel zal moeten uitwijken. Want noteer mijn woorden: ooit speelt Club Brugge z'n thuiswedstrijden in de Ghelamco Arena van KAA Gent! Neen serieus, mijn verhuis van West-Vlaanderen naar Gent was grotendeels ingegeven door het besef dat er in Gent zoveel meer mogelijk is. Het is de belangrijkste keuze geweest in mijn leven. In Gent gebeurt er altijd wel iets, en de meeste serieuze momenten kunnen er met een vleugje typische Gentse humor worden bespeeld opdat het nooit zou gaan doorwegen op de werking van een stad. Dat aparte Gentse karakter heeft uiteraard veel te maken met de tienduizenden studenten. Zij zijn een onuitputtelijke bron van zuurstof voor een stad en de toekomst er van. Ze houden een stad jong, ook op cultureel vlak. Want cultuur kan er nooit te veel zijn" Ook niet in Gent, een stad waar je als het ware de straten kan leggen met theatergezelschappen en achterzaaltjes? "Ook niet in Gent, al is het inderdaad soms schrijnend om te zien dat bepaald erfgoed als het vroegere Arca en Theater Taptoe ten onder is gegaan aan financiële debacles. Maar dat wordt dan weer ruimschoots goedgeemaakt door de vele nieuwe jonge gezelschappen die creatief genoeg zijn om van de kleinste achterzaal in een bruine kroeg een speelruimte te maken." Ben jij zelf een honderd procent theaterman of komt televisie op de eerste plaats? "Als je kan kiezen tussen McDonald's of een heerlijk bord anti-pasti gevolgd door zorgvuldig huisbereide pasta van la mama bij een Italiaan, dan ga je toch wel voor dat tweede? Wel theater is voor mij dat Italiaans restaurant. Maar versta me niet verkeerd: af en toe eens McDonald's kan echt geen kwaad en helpt je vooruit in je ontwikkeling als acteur. Ik kijk dus heel tevreden terug op mijn rol als Modest naast Rosa (Walter Baele, nvdr.) en dat sommige mensen me nog steeds als nonkel Erik (uit Thuis, nvdr) aanspreken, vind ik persoonlijk een mooi compliment. (STTE/Foto grf)

De Gebroeders Degrave

Gent Op 22 en 23 april houdt Kurt Defrancq met het ‘Ensemble Leporello’ halt in de Minard Schouwburg voor de Gentse première van ‘De Gebroeders Degrave’. Verwacht u aan een biografische performance en live installatie over twee legendarische broers uit Oostende. In deze rijk gedocumenteerde theaterproductie ontwikkelen acteurs Kurt Defrancq en Jonas Van Thielen een fijn geritmeerde, driedimensionale ‘powerpoint-presentatie’ over de Oostendse gebroeders. De historische, biografische en literaire gegevens over de ‘affaire Degrave’ worden uitgebouwd tot een levensgroot organigram waarin de speurders/exposanten zelf verstrikt geraken. Geleidelijk vereenzelvigen de vertellers zich met de Oostendse broers: Kurt Defrancq als Léonce Degrave, Jonas Van Thielen als Eugène Degrave. De figuren op het toneel en hun historische alter ego’s lijken gevangene en slachtoffer van het wereldbeeld waarin ze zichzelf ten tonele voeren. Zijn ze wat ze van zichzelf geloven, zijn ze wat de wereld van hen maakt?

“Net als bij ‘Eindeloos Geduld’ uit 2012 baseren we ons opnieuw op een film als motivatie om het stuk vorm te geven. Eindeloos Geduld was een hommage aan mijn favoriete film allertijden ‘Il Postillo’. Met ‘Gebroeders Degrave’ wil ik eigenlijk een cinematografisch onrecht aankaarten. Want het verhaal dat wij brengen is eigenlijk de aanleiding geweest voor het verhaal van ‘Papillon’, de succesvolle Frans-Amerikaanse avonturenfilm uit 1973 waarin een ten onrechte veroordeelde crimineel wordt verbannen naar het Duivelseiland. Ik ontdekte dat het echte verhaal z’n oorsprong kende in Oostende onder Koning Leopold II. Iets waar nooit werd naar verwezen toen de film en eerder het boek grote successen oogsten. Wij stellen dat onrecht graag even recht en laten daar met een magistrale truc zelfs graag de zee voor opengaan. Hoe? Dat ontdek je zelf op 22 en 23/04 om 20u in de Minard. (STTE/Foto grf)
Tickets: 12 tot 15 euro via www.minard.be

Kapitein Zeppos als grote voorbeeld

Gent “Kapitein Zeppos was voor mij hét grote voorbeeld. Als zeven jarig manneke zat ik net als zoveel leeftijdgenootjes uren aan het scherm gekluisterd voor de man die kon varen met zijn auto. Ik moest en ik zou ook acteur worden en zou pas gelukkig zijn wanneer ik het van de beste zou hebben geleerd.” Ik schreef me jaren later dan ook met enige trots in aan het Koninklijk Conservatorium van Brussel waar ik ontdekte dat Kapitein Zeppos eigenlijk gewoon Senne Rouffaer heet en jonge acteurs opleidt”, grapt Kurt. “We werden er goede vrienden. Ik herinner me nog zijn woorden wanneer iemand hem op restaurant aansprak als ‘Kapitein’: Ooit zal ook jij niet meer worden aangesproken met je echte naam Kurt.” “En kijk, jaren na Rosa en Modest groeten ze me op straat nog steeds als Modest. En telkens opnieuw moet ik hierbij terugdenken aan Senne” (STTE)